

Tato práce zkoumá místo filantropie v západní kultuře, vymezuje oblast neziskového sektoru a na závěr představuje dva příklady občanského sektoru, v České republice a ve Francii. Francie je v našich podmínkách obecně považována za zemi s rozvinutou občanskou společností a během první republiky byla pro rodící se československou demokracii velkým zdrojem inspirace. Navíc o podobě francouzského neziskového sektoru existuje jen velmi omezené množství informací v českém jazyce, a proto považuji jeho analýzu za přínosnou.

Téma filantropie a neziskového sektoru v západní společnosti jsem se snažila uchopit v celé jeho šíři a propojit poznatky z různých oborů.

Ekonomické hledisko jsem shledala pro potřeby této práce jako marginální, a proto bylo záměrně upozaděno.

V první kapitole této práce je nastíněn historický vývoj občanského sektoru, který je pro pochopení jeho současné podoby klíčový. Důraz je kladen na specifika francouzské historie a naznačen je také vývoj v českých zemích. Druhá kapitola pojednává o fenoménu filantropie v lidské společnosti s důrazem na vnímání dobročinnosti ve třech monoteistických náboženstvích - křesťanství, islámu a judaismu. Předmětem třetí kapitoly je občanská společnost, neziskový sektor a sociální ekonomie, jejich definice, struktura a vzájemné vztahy. Poslední kapitola si klade za cíl postihnout podstatu českého a francouzského sektoru a jejich vzájemné srovnání.